

ΝΕΟΔΟΓΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΠΑΤΡΑΙ—ΚΥΡΙΑΚΗ 17 Δεκεμβρίου 1906

— ΓΡΑΦΕΙΑ : Όδος Καστού 8ριθ. 148 —

ΕΤΟΣ ΙΙ'. — Αριθ. 4409

ΔΥΧΡΕΣΤΗΜΕΝΟΙ

ναντι τῶν ὅποιων δλα τὰ ἄλλα εἰναι μω-
ρὰ καὶ γελοῖα.

Ἴδού σκέψεις ἀξιαὶ τῇ ἀληθείᾳ νὰ κινήσωται ὅχι τὴν μῆνιν ἄλλα τὰ μελανώτερα ἀναθέματα τῶν ἔχοντων την δλαχείαν νὰ πρεσβεύωσιν ὅτι ή περιωπὴ τῆς κοινωνικῆς θέσεως ἀποτελεῖ τὴν περιωπὴν σκέψεων καὶ βουλευμάτων.

Καὶ δμως ἐκδηλοῦνται αἱ σκέψεις αὐτοῖς εὐτολμότατα καθ' ἔκάστην καὶ ἀναγράφονται, ἀνευ διαψεύσεως, ἐκροθίζομένων τῶν Κυθερῆντων ἐν τῇ περιπτέρῳ δράσει των, καὶ ἀναγκαζομένων νὰ περιστέλλωσι τὰ ιστία των καὶ να ἀρκοῦνται εἰς διπλή πενιχρά. Ἐάν κατ' αὐτὸν τὸν ταόπον ἡμπορεῖ νὰ μεγαλουργήσου, τὰ Εθνη, ἃς μᾶς τὸ εἴπωσιν οἱ ωθοῦντες τὴν αἰσιοδοξίαν πέραν δλων τῶν ὅριων τοῦ πρέποντος. Ἡμεῖς οὐδέποτε θὲ συμμερίζθωμεν τοιαύτην εὐπιστίαν, θαυμάζοντες μάρτυραν διπλὸν ενίστανται τέλος πάντων

μενον οὐν οεν ευρισκονται τελος παντων
Κυθερηγησεις δυναμεναι να θεσωσι τους ου-
τω σκεπτομενους φιλους εις την θεσιν
ηδοπια τεν; αρμδζει, μναλόγως των σκέψε-
ων και της άγρενειας των αισθημάτων των.
Είναι καθηκον τουτο υψιστον ἀπέναντι του
ὅποιου δρειτει να σιγήτη ή φιλαρχία των
καταδεχομένων να συντηρῶνται ἐν τῇ έ-
ξουσίᾳ διὰ τῆς ἀνοχῆς των ἔννοούντων να
καταδυναστεύωσιν αὐτοὺς και να καθηλώσι
την δυστυχή χώραν εις τὴν θεσιν κατα-
στρεπτικωτάτης ἀπραξίας.

Молувіє Σ

Τὸ ἄδικον οὐκ' εὐλόγεῖται. "Οταν λείπει δὲ ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ, κατὰ κρητικῶν φέρονται καὶ πρόσωπα καὶ πράγματα. Ποσάκις ἐν τῇ κοινωνικῇ σταδιοδρομίᾳ ὁ πολὺς κόσμος δὲν ἔχει ἀπτὰ, ἀλλεπάλληλα τὰ δείγματα τῆς μὴ εὐλογίας τοῦ ἄδικου! Τὸ δίκαιον ἀποτελεῖ τὴν ἔργασίαν καὶ ὅ,τι τις ἐκ τῆς ἔργασίας ἔχει, εἶναι εὐλογητὸν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. "Ο, τι δὲ ἐναντίον τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ διαπράττει εἶναι δῷρον ἄδωρον. Μὲ δσα ἀνέγνωσα χθὲς εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν Ἐλληνικὴν ἐφημερίδα

«Σημαίαν» ἀνευνήσθην πολλάκις ἄλλων περιστατικῶν ἐν τῷ παρελθόντι. Εἰς ταγματάρχης τῆς οἰκονομίας ὅστις ὑπάσεν ὀλόκληρον τὸ ταμεῖον τοῦ Συντάγματός του ἐν Ἀθήναις καὶ ἔδραπέτευσε μίαν νύκτα εἰς τὸν Κωνσταντινούπολιν ἔχασε τὸ κλαπὲν ποσὸν εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον καὶ μετὰ δύο μῆνας πεινῶν καὶ γυμνητεύων προσῆλθε καὶ παρεδόθη εἰς τὰς ἔλληνικας ἀρχὰς ἐκουσίως, ἐπεζήτησε δὲ τὸν φυλακὴν διὰ νὰ ἔχῃ ἔξοσφαλισμένην τὸν κουραμάναν του. Προχθὲς ἀκόμη ὁ ἀποδράσας ταμίας Νάξου Χατζηπέτρος, ὃστις συνελήφθη καὶ οὕτος εἰς τὸν Κωνσταντινούπολιν ὥδηγήθη εἰς τὰς φυλακὰς τῶν Ἀθηνῶν μὲν ἐν τάλλορον μόνον εἰς τὸν τοέπνι, διότι τὰ χρήματα τὰ ὄποια ἔκλεψεν ἀπὸ τὸ δημόσιον ταμεῖον τὰ ἐτοποθέτησεν εἰς μίαν Τράπεζαν ἐν Κωνσταντινούπολει μὲν ψευδώνυμον καὶ ἡ Τράπεζα δὲν δίδει τῷρα εἰς τὸν ἀληθινὸν Χατζηπέτρον τὰ λεπτά. Εἰς τρίτος χρηματιστὴς τῶν Ἀθηνῶν ὃστις ὑπάσεις ξένα χρήματα καὶ κατέψυγεν ἐν Σμύρνῃ κατέντησε σύμερον μπουλουμπαντζῆς, δηλαδὴ πυροσβέστης διὰ νὰ μπορῇ νὰ τρώγῃ. Αὕτα παθαίνουν οἱ ἀδικοῦντες τοὺς ἄλλους, οἱ παραβαίνοντες τὸν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, τοῦ μὴ κλέπτειν. Χρήματα ἀρπαζόμενα εἶναι ἀνεμομαζόματα, τὰ ὄποια καταλήγουν εἰς διαβολοσκορπίσματα.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

С КΩΜΩΔΟΞ

Τὸ Ζεύγροπλαστεῖο τοῦ Βουδέρη προσήνες τὸ
εἰδόν πρὸ τοῦ φαγητοῦ. γεμάτο ἀπὸ τοὺς καὶ τὰς
συνήθεις θαμῶνας τῆς καλῆς μας τάξεως. Τὸ κον-
τέστο εἶγε τελειώσει μίαν DANZE καὶ προηγοι-
τάζετο διά τὴν «Μανόν». Εἰς τὰ τραπέζικα τὰ
άρινα καὶ εἰς τὰ τραπέζια τα μαρμάρινα γυρεω,
η συζητήσεις τῶν ἔκτακτων θαμῶνων διεσπαρώ-
νοντο. «Ἄλλοι διάβαζαν ἐψημερίδες, ἄλλοι ροφοῦ-
ντον τὸ συγάρι τῶν καὶ τὸν καφέ των μὲν 'ΟΘωμακ-
τὴν γευνότητα, ἐνῷ τὰ κουταλάκια ἡγωνίζοντο
ἐκ τόπου τὸ μιλεστίγ καὶ ἐκροτάλιζον κατόπιν
μέσα σὲ δόντια μαργαριταρένια, ἡ ἐδέγοντο τὸ
λύκού τε τὸ φίλημα ἀπὸ γελήη ποῦ μποροῦσαν
ἀπανθάλισσαν μὲν τὸ ροβάλον των χρῶματ καὶ....
αλόγηρον (!!) αχόμη. Μία ἀτέρτσαιρα πυρνω-
νή ἀπὸ καπονίους, ἀπὸ τούνους μουσακῆς, ἀπὸ ἐ-
εγκάννης, ἀπὸ ψιλύρους, ἀπὸ ἀτμούς...μειδα-
μάτων, ἀπὸ σλογερές ματιές, ἀπὸ πολιτικάς συ-
ηγήσεις.

Ακούμηδις μένος σὲ μιὰ ἄκρη παρηκολούθουν ὅ-
ην αὐτῆς την ἀκίνητούσαν ζωήν. Η ἑποία ἡ-
ούσε νὰ σκοτώῃ την ἥσσαν της μέσα εἰς ἐνα-
λιτέζανι ζεστοῦ καθὲ, η διὰ τοῦ ἀναμασθήματος
ἥν μπεζε ἡ ἔνος μαρῶν γλαστε, νὰ γλυκάνη ὅλη-
ας στιγμᾶς ἀνίας. Και νὰ σῖς πῶ, αφῆκα νὰ μου
ύγη ἐνα μειδίσμα ποὺς τὸν μεγάλους αὐτῶν σαρκα-
τοῦ ποὺ λέγεται ἀνίρωπος καὶ δόποις δὲν εἶνε
ἴποτε ἄλλο παρά ἔνας κωμῳδός. Ήδελησα τότε
ἀ πογωγήσω εἰς τὰς σκέψεις μου, ὅταν μὲ ἀ-
υπνίζουν οἱ ποῶτοι τόνοι τῆς «Μανόν». Τὸ κον-
έστο θέργιος νὰ σκορπίζῃ τές γλυκές του νότε,
οὐ ἐπετρύγκαν μέστα στὸ κλεισμένο ζαχαροπλα-
τεῖο σὲν πλούσιατέρε πεταλούδες...

'Εκείνη τη στιγμή ένα κρίν ακούεται· και η υαλένια πόρτα άνοιγεται για· νά έμφασιςθή κομιστάτη κυρία, με όγκο· άποκρουστικήν φωνήν γωμίζειν, υψηλόν άναστημάτος, με γαλαζιά μάτια, παριστινήν άμφεσιν, με ένα μποτά έναγκαλιότερον με γάρισιν λευκόν...ώς ύπομέτω, τράγηλον, ότι ο Έλλος "Ερως τὴν Ψυχὴν καὶ μὲ ἀνθη στὸ έσις". Ήτο μόνη. Εἰσῆλθε καὶ μὲ βίδεσμα Ναούλεοντος ἐπρογόνησεν εἰς τὸν ἀπέναντι· τῆς εἰδέσυ καναπέν και ἔκει ἔκαθησε ἐμπρός εἰς ἔνα λασιθιώτιν τραπέζι. "Η κυρία διὰ τοὺς πολιλούς καὶ οἱ δέλας ἡτο ἄγνωστος. Τὰ μάτια ὅλων ἐκαρφώθησαν ἐπ' αὐτῆς. Αἱ ἐξημερώδεις ἐπεισαν ποτὲ τὰ γέρια τῶν ἀνγνωστῶν. Ήντες γέρους τὰ ματούστια, ὅταν ήθελησε νά δη ανωθεν αύτην τὴν ὥραταν ἄγνωστεν ἐπεισαν μέστα στὸ φλιτζάνι τὸν καρέ. "Η νότας τῆς Μανὸν ἐκηρυκώθησεν αἱ ὅλων ἡ περιέγεια ἐκαρφώθη στὴν ἄγνωστον ομιλεούμενήν. Μία δεσποινίς γαριτωμένη ἡγω-

τέθη ἐπὶ πολὺ νὰ διαχρίνῃ τὴν ἀγωστὸν τὴν οὐ-
σίαν ἀπέκουπτεν ἀπ' αὐτῆς ἡ φαίλακτος ἐνδὸς γέ-
τει. Ἐνῷ ἀλήτη κυρία ἀπεκολάτει τὴν συνθρόμην
τὸν φαίλακτον τῆς διὰ νὰ ἔξερηνήσῃ αὐτήν. Λω-
τεῖς νὰ ποσεῖται ἡ κουβῆ ἀγωστὸς εἰς τὸν περὶ
ὑπῆρχον διάτοκο μίαν σοκολάταν. Δὲν πέ-
στεν δικιας ὅλην ὥρα καὶ διψαμασμὸς πρὸς την
ἀγωστὸν μετεβλήθη εἰς μειδάματα, καὶ σκώ-
ματα. Κάποιος ψύχους ἀπὸ κάποιο τραπέζι λεον-
τίδεων ἔκαμε γνωστὴν τὴν προέλευσιν τῆς ἀγω-
στου. Καὶ τότε ἤκουόμηνταν τὰ.....έκ τραπέζης.
— Κατεῖ εἶναι τοῦ καθέ—σαντὰν κυρία, γκούστη
έγουσα γυναικεία φωνῆ.
— Καὶ εἰ λούσο τρομάζει τῆς!
— "Αμ καλά τὴν κατάλαβα εγὼ τὴν σουσου-
λεμέ!
— Καὶ τὶ νδίξαι ποῦ σου ἔγει!
— "Ολο φτειασθο: καλέ.
— Μη κυτεῖς ἔκεινε μικρή ἑσύ.
— Τοῖς ποιά εἶναι αὐτὴ ἡ τοιά μαμά;
— Εἴνε μιά κακή κυρία παιδί μου.
— Ταὶ ταὶ διδούστε μαμά;

— Ταύτων εγκυωτών μαμά; — 'Ανθεώπους καὶ... λεπτά παιδί μου.
 Καὶ ἐκβόσιο τὰ κοντογόνια εἰς βέρος τῆς γυναικὸς κυρίας ἡ ὥρα δὲν ἦτο αλλό πασα
 ή αὐτίστα τοῦ Καρφοῦ—Σαντάνης πρώτην εφ-
 ἀν εἰσήρχετο μέσα εἰς τὴν ἀπίκην ἐκείνην
 τυμόσαςισαν!

Μετὰ παρέλευτεν ὀλίγης ὥρας καὶ ὑπὸ τὰ λι-
 ούνια/ισματα τῆς «Μανόν», ἡ καυθεομένη μας
 γένεται μὲ κάπιν περισσόντην διὰ τὸν περὶ αὐ-
 τὴν ἀφανῆ θύευσιν καὶ ἐξῆλθε τοῦ Ιαγαπολι-
 στείου, ἀρρώστηκε τὴν ἀκραν τοῦ μποζ νὰ συστή-
 αται γῆς καὶ νὰ σαρώσῃ ὅσα αἱ γιλῶσσαι τῆς
 Μαγενείας ἀστηκαν νὰ πέσουν καταγῆς σκύμματα.
 Μὲ τὴν τελευταῖαν νόταν τῆς, «Μανόν» ἔχειτε

ΤΕΛΗΣ

Προσεκλήθησαν χθές καὶ συνῆλθον εἰς τὸ
ἀγητικόν κατάστημα ὁμόφοροι συμπολίται:
κ τῶν τὰ πεζῶτα φερόντων. Οἱ x. Νομάρ-
γης ἀνέπτυξεν εἰς αὐτοὺς τὰς ἐπισυμβάσεις

卷之三

VETER TON TAQONTON

— Συνέλευσις ἐν τῷ Δημαρχείῳ.—
Αἱ ἀνακοινώσεις τοῦ κ. Νομάρ

χου·
Προσεκλήθησαν χθές καὶ συνῆλθον εἰς τὴν Δημοτικὴν κατάστημα ἐιάφοροι· συμπολίται ἐκ τῶν τὰ πῖῶτα φερόντων. Οἱ καὶ Νομάρχαις ἀνέπτυξεν εἰς αὐτοὺς; τὰς ἐπισυμβάσεας

